27/04/2021

“Η Ανάσταση μας βρίσκει για δεύτερη χρονιά τραυματισμένους”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

“Η Ανάσταση του Θεανθρώπου, μας βρίσκει για δεύτερη χρονιά τραυματισμένους. Ταπεινωμένη η οικουμένη από ένα αόρατο εχθρό, αναγκάζεται σε απομόνωση των κοινωνιών”, τονίζει στο φετινό του πασχάλιο μήνυμα προς τον Ιερό Κλήρο και το χριστεπώνυμο πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

“Πολλοί άνθρωποι πέθαναν μέσα σε ένα χρόνο. Αυτή την στιγμή επιθυμώ να φέρω στη μνήμη μας την απώλεια αυτών των συνανθρώπων μας, καθώς και των Επισκόπων, Ιερέων, Μοναχών, Μοναζουσών και Πιστών της Εκκλησίας μας”, συνεχίζει ο Μακαριώτατος.

Και καταλήγει: “η πανδημία μας έφερε για άλλη μια φορά ενώπιον των ορίων μας. Έφερε στο προσκήνιο τον θάνατο που απωθούμε στο παρασκήνιο. Τον αφύσικο θάνατο που ο Θεάνθρωπος νίκησε με την Ανάστασή Του. Για τον λόγο αυτό, δεν ζούμε όπως «οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα», καθότι μέσα από τα Μυστήρια της Εκκλησίας προγευόμαστε τη Βασιλεία του Θεού, την απαρχή «ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου»”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Η Ανάσταση του Θεανθρώπου, μας βρίσκει για δεύτερη χρονιά τραυματισμένους. Ταπεινωμένη η οικουμένη από ένα αόρατο εχθρό, αναγκάζεται σε απομόνωση των κοινωνιών. Πολλοί άνθρωποι πέθαναν μέσα σε ένα χρόνο. Αυτή την στιγμή επιθυμώ να φέρω στη μνήμη μας την απώλεια αυτών των συνανθρώπων μας, καθώς και των Επισκόπων, Ιερέων, Μοναχών, Μοναζουσών και Πιστών της Εκκλησίας μας.

Ειδικοί και επιστήμονες προσπαθούν να αναχαιτίσουν τη μετάδοση του ιού, με τους συνανθρώπους μας, να συμβάλλουν με υπευθυνότητα. Όμως, ορισμένοι αρνούνται την ύπαρξη του ιού και άλλοι την συνδέουν με σενάρια συνομωσίας. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, θα ήθελα να ευχαριστήσω προσωπικά όλους τους ιατρούς και το υγειονομικό προσωπικό για την καθημερινή τους αυτοθυσία.

Οι πανδημίες διαβρώνουν τον ήδη υπάρχοντα τρόπο ζωής και προωθούν έναν νέο. Η τωρινή πανδημία ρυθμίζει ψηφιακά τη ζωή μας με τρόπο σχεδόν καθολικό. Όλα γίνονται από μακριά : τηλεκπαίδευση, τηλεδιάσκεψη, τηλεργασία. Βιώνουμε την κορύφωση της τραγωδίας κατά την φοβερά ώρα του θανάτου. Δεν είναι εφικτό να δούμε, ούτε να αγγίξουμε για τελευταία φορά τους αγαπημένους μας νεκρούς.

Πολλές από τις νέες αυτές αλλαγές ήρθαν φιλοδοξώντας να μείνουν μόνιμα και χαρακτηρίζονται από μία παραδοξότητα : το νέο, που προβάλλει ως λύση, ταυτόχρονα μας υποδουλώνει. Εκείνο που μας διευκολύνει, συγχρόνως μας εξαρτά, μας περιορίζει την ελευθερία. Την ίδια στιγμή που η ψηφιακή τεχνολογία διευκολύνει τη ζωή του πλανήτη, παράλληλα μας αποξενώνει.
Οι πανδημίες αποτελούν σύμπτωμα της ανθρώπινης θνητότητας, που εισήλθε στην ιστορία όταν διακόψαμε τη σχέση μας με τον Θεό και κάναμε κέντρο της ζωής μας τον εαυτό μας. Έκτοτε, επικεντρωνόμαστε μονομερώς στην ανακούφιση των εκάστοτε προβλημάτων και μας διαφεύγει το ουσιώδες : ακόμη και εάν αυτός ο ιός νικηθεί, αργότερα άλλος θα εμφανισθεί, όπως συμβαίνει πάντοτε στην ανθρώπινη ιστορία. Αλλά και πέρα από αυτό υπάρχει ο μόνιμος «ιός», ο «έσχατος εχθρός» ο θάνατος. Η αιτία των ανθρωπίνων προβλημάτων είναι πνευματική : είναι η ανθρώπινη φιλαυτία.

Η Ανάσταση του Θεανθρώπου ανέτρεψε τα μέχρι τότε ανθρώπινα, αδαμικά δεδομένα και εισήγαγε στην ιστορία νέα, μυστηριακά, εσχατολογικά δεδομένα. Με όλα τα γεγονότα της θείας Οικονομίας, με την Ενσάρκωση και την Ανάστασή Του, ανέπλασε την ανθρώπινη φύση: «Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, … ἡμᾶς διεβίβασεν». Η κοσμική πραγματικότητα γεύεται ήδη την εν Χριστώ ανακαίνησή της : « Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γή και τα καταχθόνια». Απέναντι στη φθορά ολόφωτη η Χάρη της Αναστάσεως.

Το κέντρο της Ιστορίας πλέον δεν είναι η αδαμική ανθρωπότητα που θνήσκει, αλλά η μεταμορφωμένη εν Χριστώ αναστημένη ανθρωπότητα, που συναντούμε στην Εκκλησία. Η Εκκλησία, ως άλλη ζύμη, δια του Θεανθρώπου, προετοιμάζει καθοριστικά, σιωπηρά, διά της άκρας ταπεινώσεως και αδοξίας, την υποδοχή της Ερχόμενης Βασιλείας Του.
Αδελφοί μου,

Η πανδημία μας έφερε για άλλη μια φορά ενώπιον των ορίων μας. Έφερε στο προσκήνιο τον θάνατο που απωθούμε στο παρασκήνιο. Τον αφύσικο θάνατο που ο Θεάνθρωπος νίκησε με την Ανάστασή Του. Για τον λόγο αυτό, δεν ζούμε όπως «οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα», καθότι μέσα από τα Μυστήρια της Εκκλησίας προγευόμαστε τη Βασιλεία του Θεού, την απαρχή «ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου»

Εύχομαι η χαρά της λαμπροφόρου Αναστάσεως να καταυγάζει τη ζωή μας.

Αληθῶς Ανέστη ο Κύριος!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ